

Peccatorum origo.

humilians et amor male inflammās. Triplex fomen-
tum est concupiscentia carnis et oculorum et super-
bia vite. Septiforme caput est supbia inuidia/acci-
dia/ira/auaricia/gula/luxuria. Inter que sunt quinq;
peccata spiritualia et duo carnalia. Cū autē peccatum
mortale nō sit aliud q̄ recessus a deo per ipsius cōtē-
ptum in se vel in suo p̄cepto. Cōtempt⁹ autē dei sit
superbia. Igitur necesse ē vt ois peccati mortalis cul-
pa sumat initium a superbia. Quia vero null⁹ cōtēnit
deum vel suum p̄ceptum nisi quia aliqd ab ipso timet
perdere aut vellet acquirere. Ideo oꝝ q̄ omne pctm̄
actuale trahat originem ab hac duplici radice aut a
moris aut timoris. Omnis autem timor habet ori-
gine ab amore quia nullus timet perdere nisi quod a-
mat et ideo amor et timor ab eodem fouentur. Et q̄a
amor inordinatus est respectu boni temporalis et il-
lud est interius extollentia et exterius pecunia infe-
rius lasciuia carnis. Ideo tria sunt fomenta peccato-
rū et viciorum actualium et radicalia duo ad que dū
aia inordinate fertur omnia peccata actualia inordi-
natur. Et quia hoc fit secundum septiformē modū iō
sunt septem peccata capitalia ex quib⁹ generatur di-
uersitas peccatorum.

Peccatum in spiritum sanctum

Quamuis oē peccatū sit extrā deum trinum et
vnum appropriatur tñ aliquod pctm̄ esse impa-
trema liquod in filium et aliquod in spiritum sanctū.
Peccatum autē in spiritū sanctum est iremissibile

Peccatum in spiritum sanctum

in hoc seculo et in futuro. Non quia in hoc sicut non possit dimitti sed quia nō dimittitur nisi raro aut vix in hoc seculo q̄tum ad culpam ⁊ modicum in futuro q̄tum ad penam. Huius autē pcti sex sunt differētie Inuidia fraterne gratie. impugnatio veritatis: agnitio. desperatio. presumptio obstinatio: finalis impietas Primum est contra caritatem dei. in q̄tum dolet q̄ dñs deus est bonus: qui etiam bonitate sua dat gratiā et est cōtra caritatem proximi. Secundum est cōtra veritatem fidei que est fundamentum nostre salutis Tertium est cōtra aiam dei. quia credit se pl⁹ peccasse q̄ deus possit parcere. Quartum est contra iusticiam dei: quia tantum p̄sumit de misericordia dei: q̄ credit se non debere punire de peccatis: ⁊ per hoc se relaxat ad peccandum ⁊ penitere non curat. Quintum est contra gratiam penitentialem que facit resiliere a peccatis commissis Sextum est cōtra gratiā penitentialem que facit p̄cauere a cōmittendis scdm q̄ ipsa finalis in penitentia dicitur p̄positum nō penitendi sic enim est species peccati i spiritū sanctum in se cū dū autem q̄ finalis impenitentia dicit cōfirmatio: nē peccati vsq̄ in finem: sic est sequala omnū mortaliū peccatorum que in hac vita non remittuntur Et si omne peccatum initium sumit a superbia ⁊ finem habet a finali impenitentia in quam qui deuenit punitur in gehenna a qua finali impenitentia null⁹ peccans mortaliter p̄t liberari nisi interueniat gratia mediatoris christi.

Peccati descriptio.

Ca. xxvi